

СЕЛО НА НАШІЙ УКРАЇНІ

ПЛЯШЕВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

ПЛЯШЕВА, ОСТРІВ, СОЛОНІВ

Села Пляшевської сільської ради з заходу межують з Волинською областю. Тут же, на межі, встановлено пам'ятник козакам, які загинули у битві з поляками у 1651 році. У Пляшеві, Острові знаходиться заповідник "Поле Берестецької битви". У нинішньому році святкували її 355-річчя.

У центральному селі – Пляшеві нараховується 686 чоловік населення і 231 двір, в Острові – відповідно 484 і 196, у Солоніві – 257 і 124. Хоча є тут і чимало пустуючих дворів – усього близько 100. Проте з приємністю можна констатувати, що останнім часом стало більше народжуватися дітей. Якщо минулого року народилося лише 11, то за півроку нинішнього – вже 9.

Понад 15 років працював секретарем Пляшевської сільської ради Віктор Арсентійович АНТОНЮК. На цьогорічних виборах односельці обрали його своїм головою. Знаючи потреби жителів сіл, він разом з іншими активістами, наприклад завідуючою соціальним центром Марією КОЦЮБОЮ, секретарем сільради Тетяною ХМІЛЬ (на знімку), вирішують злободенні питання життя селян. Цілеспрямована робота з платниками податків дає змогу збільшити фінансові надходження у сільський бюджет. Отже, одними з перших у районі серед сільрад придбали комп'ютер. При виконкомі діють і координаційна та опікунська ради, на засіданнях яких розглядаються проблеми малозабезпечених чи неблагополучних сімей.

Сільський фельдшерсько-акушерський пункт у Пляшеві користується неабияким авторитетом серед жителів навколишніх сіл, хоча подібні заклади є в кожному селі сільради. І в першу чергу тому, що тут працює хоча й молодий, але вже досить досвідчений і наполегливий фельдшер Віталій Михайлович ГРУШЕЦЬКИЙ. Він в одвіті за здоров'я та життя і малих, і літніх людей. З тим, щоб знижувати захворюваність населення, нещодавно таки добився, щоб на ФАПі поставили тренажерну техніку. Відвідують центр пенсіонери, школярі. Крім того, на прийомі бувають до 10 відвідувачів.

До нового опалювального сезону депутат районної ради вже другого скликання має намір завершити підведення природного газу до амбулаторії. Придбано труби, котел – 8 тисяч на це виділила сільрада, ще 2 тисячі – спонсорські кошти.

Феофан Дмитрович ВДОДОВИЧ – учасник бойових дій. Як і його ровесники, був призваний на фронт після визволення району у 1944 році. Воював у Прибалтиці, був кулеметником на 3-му Прибалтійському фронті у складі 9-ї гвардійської стрілецької дивізії. Літні поодиначені, повернувся наприкінці грудня 1945 року

додому. Поранення далися взнаки – був визнаний інвалідом. Проте роботи по господарству не полишав. А тут ще й згодом син помер. Залишилися для втіхи онуки – Віталій та Володимир. Хлопці вже майже дорослі, цікавляться дідовими подвигами, залюбки перебирають його нагороди військової пори й вручені до ювілейних дат. Розміняв Феофан Дмитрович уже дев'ятий десяток років.

Біля церкви Святої Параскеви П'ятниці (с.Солонів) на честь 2000-ліття християнства споруджено пам'ятний знак. Серед тих, хто доглядає його, як, до речі, і слідкує за порядком та чистотою в церкві, її касир Любов Іванівна ХАРЧУК.

Валентина Миколаївна ФЕДОРЧУК після закінчення Рівненського кооперативного училища тривалий час працювала продавцем у м.Дубні. Згодом вийшла заміж за острівського юнака, переїхали жити до села. Робота продавця надзвичайно цікава і приваблива, – заявляє Валентина Миколаївна. – Особливо приємно спілкуватися з дітьми і споглядати їх захоплені обличчя, коли покупка їм до смаку пропадає.

В Острівській школі-дитсадку етнографічний музей діє з 1997 року. Він був створений до сторічного ювілею школи. Упродовж цих років музей поповнювався все новими й новими експонатами. Нині їх тут нараховується понад тисячу. У період літніх канікул за схоронність старовинних речей відповідальність несе заступник директора школи Валентина Володимирівна НІМЧУК. Щоправда, допомагають ї постійні екскурсоводи дев'ятикласниці Марійка КОНОПЛЮК та Наталя ЮХИМЧУК.

Галина КОВАЛЬЧУК – не професійний працівник зв'язку. Довгий час вона працювала на складі запчастин тракторної бригади. Після розвалу колективного господарства практично залишилася без роботи. А де в селі її знайдеш, коли вже й ніякого виробництва не залишилося.

"Ми з дівчатами ще молоді зв'язківці, працюємо всього по півтора року. Проте щодо районної газети "Прапор перемоги" скажу впевнено: нею цікавляться багато жителів сіл. А після ваших таких розгорнутих фотопублікацій, вважаю, кількість шанувальників ще збільшиться".

Нині на території Пляшевської сільської ради працюють три листоноші. Двох з них – Аллу КАЧАН та Оксану КІЧУР ми зустріли біля приміщення відділення зв'язку перед тим, як дівчата вже надаштувалися розвозити кореспонденцію по періодичній пресі.

Навіть у літню спеку не припиняють роботу гуртки художньої самодіяльності при Острівському будинку культури, зокрема, танцювальний, вокальний, художнього читання. Та особливо старанно готуються діти до різноманітних народних свят, як, скажімо, недавнього Івана Купала. Разом з директором будинку культури Ольгою Дмитрівною КОНЮШОЮ (фото внизу) готують цікаві інсценування, розучують народні пісні і танці. Допомагає їм у цьому і художній керівник Світлана Зозуля.

Крім того, при будинку культури відкрита "світлиця", де виставлені старовинні побутові речі домашнього вжитку, вишиті рушники та серветки. Ці хлопчачі (на знімку вгорі), приїхавши до дідуся з бабусею на канікули, завітали сюди зовсім випадково, але їм тут дуже сподобалося: такого вони ще ніколи не бачили.

Віра Лазарівна ДЕМЧУК усе життя пропрацювала на свинофермі у рідному Солоневі. З часом на місці потужних відгодівельних комплексів залишилися самі руїни. Роботи на селі практично не стало. Тож довелося займатися домашнім господарством: завели двох корів з теличками, поросят, ну, звичайно, й курей, качок, гусей та іншу живність. Добре, коли літо, – є де пастися худобі. А ось на зиму слід заготовити якомога більше кормів – з тим, щоб худоба не голодувала (на знімку вгорі – сім'я ДЕМЧУКІВ заготовляє сіно). Господарство в них чимале, – мають понад гектар землі. А Світлана ВДОДОВИЧ заготовляє ласощі для себе і своєї сім'ї – порічки з власного саду.

Береги річки Стир надзвичайно мальовничі і притягують до себе, особливо в такі спекотні дні, як нині, безліч любителів відпочити. Ідуть сюди сім'ями, з друзями та знайомими – не лише з нашої області, але й зі Львівщини, Волині. А місцеві хлопчачі примудряються навіть на міліні мати хоч і невеликий, та все ж таки улов.

Підготувала матеріали сторінки Олена КОНДРАТЕНКО.

